

Vom răspunde la această întrebare, menționând nuanțele specifice atât entităților comerciale (SRL), cât și celor necomerciale (asociații obștești).

Pentru toate entitățile, de orice tip de organizare juridică și indiferent de tipul activității, care folosesc munca salariată, sunt obligatorii de respectat cerințele prevederilor din **art. 10 din Legea securității și sănătății în muncă nr. 186/2008**.

Conform alin. (1), (2) și (3) a acestor cerințe angajatorul este obligat:

- să ia măsurile necesare pentru protecția securității și sănătății lucrătorilor, inclusiv pentru prevenirea riscurilor profesionale, asigurarea informării și instruirii,
- să asigure organizarea mijloacelor necesare de protecție a muncii,
- să dezvolte în cadrul entității politici de prevenire ample și coerente, care să includă tehnologia, organizarea muncii, condițiile de muncă, relațiile sociale și influența factorilor legați de mediul de lucru,
- să vegheze la adaptarea politicilor la situațiile apărute în cazul schimbării împrejurărilor, cu scopul de a ameliora situația existentă și a asigura respectarea cerințelor de protecție a muncii lucrătorilor.

Reieșind din cerințele legale menționate mai sus, vom concluziona, că dacă angajatorul poate justifica faptul că cheltuielile enumerate în întrebarea dată sunt suportate de angajator în scopul creării condițiilor necesare de lucru, inclusiv a condițiilor sociale, sunt caracteristice gestionării activității și care influențează direct sau indirect calitatea îndeplinirii atribuțiilor de serviciu- vor fi recunoscute în scopuri fiscale.

O metodă bine-venită și importantă pentru asigurarea justificărilor necesare este dezvoltarea și aprobarea în cadrul entităților a unor acte normative la nivelul unității (politicilor, procedurilor de control intern) corespunzătoare controlului respectării cerințelor legii, în care s-ar indica concret condițiile de muncă ale lucrătorilor și măsurile de protecție a muncii oferite acestora. De exemplu, în cazul în care condițiile de muncă nu permit lucrătorului a se deplasa la o masă de prânz în afara entității, acesta folosește mijloacele asigurate de către angajator. Deci, toate aceste nuanțe legate de condițiile de muncă, specificul muncii, anumite circumstanțe specifice activității etc, precum și soluțiile oferite de către angajator pentru asigurarea protecției muncii și sănătății lucrătorilor, trebuie să fie descrise foarte minuțios în politicile și procedurile interne ale entității.

În cea ce privește entitățile comerciale, care la finele anului îndeplinesc declarația anuală fiscală VEN12, acestea urmează să-și justifice toate cheltuielile în modul stabilit de legislație, pentru a le califica ca cheltuieli ordinare și necesare, caracteristice gestionării activității de întreprinzător, pentru a fi deduse din venitul impozabil.

Potrivit **art. 24 alin. (1) din Codul fiscal** entităților comerciale se permite deducerea cheltuielilor ordinare și necesare, achitate sau suportate pe parcursul perioadei fiscale, exclusiv în cadrul activității de întreprinzător. De asemenea, conform **pct. 26 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 693/2018 cu privire la determinarea obligațiilor fiscale aferente impozitului pe venitul persoanelor juridice și persoanelor fizice care practică activitate de întreprinzător**, cheltuieli ordinare și necesare se consideră cheltuielile caracteristice gestionării activității de întreprinzător și cheltuielile reglementate prin acte normative în vigoare, caracteristice pentru gestionarea anumitor tipuri de activități de întreprinzător, în scopul desfășurării activității economice și obținerii de venituri. Deducerea cheltuielilor respective pentru entitățile comerciale se realizează în dependență de atribuirea activelor procurate la mijloacele fixe sau la obiectele de mică valoare și scurtă durată. În cazul mijloacelor fixe, deducerea amortizării acestora se efectuează potrivit **art. 26¹ din Codul fiscal și prevederilor Regulamentului aprobat prin HG nr. 704/2019 privind evidența și calcularea amortizării mijloacelor fixe în scopuri fiscale**. Dacă, însă, activele procurate sunt contabilizate ca obiecte de mică valoare și scurtă durată deducerea valorii acestora se bazează pe prevederile **art. 44 alin. (7) din Codul fiscal**, conform cărora în scopuri fiscale se pot folosi metode de evidență financiară bazate pe prevederile **SNC sau IFRS**. În cazul necorespunderii cheltuielilor respective cerințelor **art. 24 alin. (1) din Codul fiscal**, acestea nu vor fi deductibile în scopuri fiscale și, ca urmare, la determinarea obligațiilor fiscale privind impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător în **Declarația VEN12** acestea urmează a fi ajustate.

Pentru asociațiile obștești cerințele legii **nr. 186/2008** sunt, de asemenea, obligatorii de respectat, diferența constă doar în faptul, că **ONC** sunt scutite de impozitul de venit în temeiul prevederilor **art.52 din Codul fiscal** și asupra lor nu se răsfrâng prevederile **art. 24 alin. (1), 26¹ din Codul fiscal** și prevederilor Regulamentelor aprobate prin **HG nr. 693/2018 și nr.704/2019**. Totodată în cazul în care în timpul controlului fiscal se va depista că asociația nu s-a încadrat în cerințele legale referitor la respectarea condițiilor de protecție a muncii și sănătății lucrătorilor, cheltuielile corespunzătoare nu vor fi recunoscute în scopuri fiscale (ca fiind folosite exclusiv pentru realizarea scopurilor statutare de asociației). În cazul în care asociația obștească nu va putea justifica cheltuielile specificate în întrebare, acestea nu se vor recunoaște în scopuri fiscale.

Astfel, chiar în pofida faptului că **ONC** este scutită de plata impozitului pe venit, cheltuielile nejustificate se vor recunoaște de reprezentanții fiscali ca mijloace utilizate contrar destinației statutare (în scopuri neprevăzute în statut, în regulament sau în alt document de constituire). Și, conform alin.(7) din art.52 al Codului fiscal, din valoarea cheltuielilor utilizate contrar destinației se calculează și achită impozitul pe venit la cota prevăzută la art.15 lit.b) din Codul fiscal (în mărime de 12% din venitul impozabil).

Din cele menționate reiese, că asociațiile obștești, de asemenea, trebuie să dispună în setul său de politici și proceduri, de cele ce se referă la protecția muncii și sănătății lucrătorilor asociației, dezvoltate în același mod, ca și pentru entitățile comerciale, doar luându-se în considerare specificul activității asociației obștești.